

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Det er jeg for så vidt ikke uenig med hr. Kim Behnke i. Jeg synes ikke, at problemet er, at man har sat sine penge i obligationer, men at det bedst har kunnet betale sig, at man satte sine penge i obligationer, og det, jeg synes vi nu skal diskutere, er, hvordan vi får et egentligt erhvervsliv og ikke blot et papirerhvervsliv til at blomstre, og det gør vi altså ved på en eller anden måde at skabe større rentabilitet i de egentlige produktionserhverv i forhold til, hvad der er i dag. Jeg ved egentlig ikke, om hr. Kim Behnke og jeg er så sørens uenige om disse ting, men det er da klart, at vi har forskellige udtryksformer.

Set under en mere overordnet synsvinkel har det da længe generet mig, at det var fuldstændig sikkert, at hvis man f.eks. uddannede sig til tekniker – ingeniør eller tilsvarende – var man sikker på, at man aldrig nåede samme indtjeningsniveau, som hvis man tog en handelsuddannelse, økonomuddannelse eller den type uddannelse, for som tekniker kan man sjældent blive administrerende direktør. Det er sådan set nok et symptom på hele udviklingen, og det er den, jeg synes vi skal gøre op med. Ingeniører skal ikke nødvendigvis være i toppen, men jeg tror, at der er behov for en anden dynamik i dansk erhvervsliv; ikke at man ikke gør det så godt, som man kan, men vi må prøve, om vi kan lave bedre rammer end dem, vi har i dag.

Merethe Due Jensen (KRF):

Jeg synes nok, at dette beslutningsforslag udtrykker en dyb mistillid til det erhvervsliv, som trods alt er med til at sikre vores velfærd. Der nævnes i begrundelsen for forslaget bl.a. Nordisk Fjer-skandalen, men jeg vil gerne understrege, at man skal skelne mellem økonomisk kriminalitet som Nordisk Fjer-skandalen og lovlige, risikobetonet handel med penge og værdipapirer. Hvis nogen skulle være i tvivl, vil jeg godt understrege, at jeg personlig ingen sympati har for økonomisk spekulation, men at lægge op til nedsættelse af en kommission vedrørende økonomisk spekulation, der i sidste ende skal gøre almindelig børsspekulation mere eller mindre kriminel, har jeg heller ingen sympati for. Jeg vil ikke afvise, at der er behov for visse lovmæssige reguleringer, og

det er mit indtryk, at regeringen på dette område er meget opmærksom, men jeg vil understrege, at årsagen til megen økonomisk spekulation skal ses i det alt for høje personskatte tryk, der frister mange over evne til at spare i skat ved hjælp af mere eller mindre tvivlsomme spekulationsforretninger. Ofte er der tale om bankfinansierede lånearrangementer, og det kunne nok være på sin plads at opfordre bankerne til at udvise lidt mere selvsjults ved at nægte at medvirke til risikofyldte skattespekulationer.

Jeg vil også pege på, at en af årsagerne til, at virksomhederne føler sig fristede til at tjene penge på spekulation i stedet for primær drift, kan være, at det på grund af tidernes ugunst ikke har været muligt at tjene penge på anden måde. Hvis man som velkonsolideret virksomhed i de seneste år primært har skullet leve af hjemmemarkedet, har man uden tvivl været tvunget til at lade pengene arbejde med spekulative forretninger, fordi man som følge af den almindelige afmatning ikke har kunnet tjene penge på anden måde.

Jeg tror, at meget af denne spekulationsforretning ophører ved, at vi får mere gang i hjulene herhjemme, og ikke ved at nedsætte kommissioner eller ved at kriminalisere økonomisk spekulation, og jeg skal derfor meddele, at vi ikke kan støtte forslaget fra SF.

Rahbæk Møller (SF):

Trods enkelte pæne ord er det ikke megen støtte til forslaget, jeg kan takke for.

Ministeren nævnte en lang række initiativer, der var taget i form af udvalg, der havde været nedsat, og forslag, der havde været fremsat; det er ganske rigtigt, og det henviser vi selv til i bemærkningerne. I stort set alle tilfælde er vi selv gået meget konstruktivt ind for at gennemføre den lovgivning, som ministeren henviser til, men der er to problemer, nemlig dels at vi altid tager en lille bid ad gangen, dels at det er på mode at tro, at revisorerne er skyld i alting – og så endevender man revisorlovgivningen. Det er sikkert rigtigt, at der skal kigges på den, men næste gang er det bestyrelserne, og så er det bestyrelsesansvar, der er blevet modeordet.

Problemet er, at det aldrig ses i sin helhed. Hver gang vi har gennemført noget, kommer der altid avisartikler, der fortæller, at vi har ramt lidt ved siden af og har forsøgt at løse